

проглашава Европску конвенцију за заштиту људских права и темељних слобода директно примјењивом у Босни и Херцеговини, као дио Устава са изравном примјеном и супремацијом над свим осталим законима, али и Анекс 1 – Додатни споразум о људским правима који ће се такође примјењивати у Босни и Херцеговини.

Институције уставних судова у Босни и Херцеговини утемељене су у Уставу Босне и Херцеговине, Уставу Републике Српске и Уставу Федерације Босне и Херцеговине, којима се осим надлежности уређује организацијско устројство, процедуре и обвезност извршења донесених одлука.

1. Надлежност уставних судова Кад говоримо о надлежности уставних судова, оне су дефиниране Уставом Босне и Херцеговине, Уставом Републике Српске и Уставом Федерације Босне и Херцеговине, што у крајњем значи и диференциране поступке, а тиме и специфичне одлуке овисно од врсте надлежности и природе спорова. Диференцирање ових надлежности заснива се на чињеници у којој мјери уставни судови, поред класичног задатка који се односи на заштиту уставности, остварују и непосреднију везу са законодавном, извршном и судском влашћу.

1. Конвенција о спречавању и кажњавању злочина геноцида (1948), 2. Женевске конвенције I–IV о заштити жртава рата (1949) – и Допунски протоколи I–II (1977), 3. Конвенција која се односи на статус избјеглица (1951) и Протокол (1966), 4. Конвенција о држављанству удатих жена (1957), 5. Конвенција о смањењу броја лица без држављанства (1961), 6. Међународна конвенција о уклањању свих облика расне дискриминације (1965), 7. Међународни пакт о грађанским и политичким правима (1966) и Опциони протоколи (1966 и 1989), 8. Међународни пакт о економским, социјалним и културним правима (1966), 9. Конвенција о уклањању свих облика дискриминације у односу на жене (1979), 10. Конвенција против мучења и других сурових, нехуманих или понижавајућих поступака или кажњавања (1987), 11. Европска конвенција о спречавању мучења нехуманог или понижавајућег третмана или кажњавања (1987), 12. Конвенција о правима дјетета (1989), 13. Међународна конвенција о заштити права свих радника-миграната и чланова њихових породица (1990), 14. Европска повеља за регионалне језике и језике мањина (1992), и 15. Оквирна Конвенција за заштиту националних мањина (1994).

Уставни суд Босне и Херцеговине има искључиву надлежност одлучивања о било којим споровима који проистекну из Устава Босне и Херцеговине између два ентитета, или између Босне и Херцеговине и једног или оба ентитета, или између институција Босне и Херцеговине. У суштини, анализирајући ово, Суд овдје одлучује о позитивним или негативним сукобима надлежности, као и о било којим другим споровима који се могу појавити у односима између државних и ентитетских структура власти, односно институција Босне и Херцеговине.